

Radost muslimana zbog nastupanja mjeseca posta i Kur’ana (Meka)

Hatib: dr. Usama ibn Abdullah Hajjat

26. šaban 1442. po Hidžri / 9. april 2021.

Hvala Allahu, Onome Koji nam je propisao post i učinio ga kapijom Dženneta, Kuće mira. Zahvaljujem Mu, slavljem neka je, i svjedočim da nema boga osim Allaha, Jedinog, Koji druga nema, i svjedočim da je naš prvak i vjerovjesnik Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, Allahov rob i poslanik, vlasnik Havda, visokih deredža i časnih pozicija. Allahu moj, smiluj se, spasi i blagoslovi Svoga roba i poslanika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, njegovu porodicu i ashabe, sve dok se budu smjenjivali dan i noć. Bojte se Allaha, o ljudi, požurite Njegovom zadovoljstvu, čuvajte se uzroka Njegove srdžbe, sjetite se da ćete stati pred Njega i pripremite se za ovaj dan. “Pa neka vas nikako život na ovome svijetu ne zavara i neka vas u Allaha šejtan ne pokoleba.” (Lukman, 33)

O vjernici, kada nastupi vrijeme blagoslovljenog mjeseca ramazana, to je lijepa prilika za razumom obdarene da, ispunjeni radošću njegovog dolaska, zastanu na trenutak i razmisle o dvjema radostima o kojima nas je obavijestio poslanik Pravog puta, sallallahu alejhi ve sellem, u hadisu: “Postać ima dvije radosti, kojima se raduje: kada iftari, raduje se, i kada sretne svoga svoga Gospodara, radovat će se svome postu.” U jednoj verziji stoji: “... radovat će se nagradi za svoj post.” (Buhari i Muslim) Razmišljanje o tome navest će ih da tragaju za uzrocima ove radosti i suštini posta na koji se ona odnosi, jer nema sumnje da to nije post onoga koji nije ostavio lažno svjedočenje i postupanje po njemu, kao što je to Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, jasno naglasio u čuvenom hadisu: “Ko ne ostavi lažno svjedočenje, i postupanje po njemu, Allahu nije potrebno da ostavlja hranu i piće.” (Buhari)

Nema sumnje, također, da to nije post onoga koji posti iz običaja, zato što stanovnici njegovog mjesta poste, niti je to post onoga koji, dok posti, ne sputava svoju srdžbu, nervozu i negodovanje i koji post doživljava kao teret i namet. Radost posta pripada onome koji je dočeka ramazan s čvrstom odlukom da će iskoristiti njegovo vrijeme za izvršavanje propisanih obaveza, kako bi očistio i uzdigao svoju dušu, smirio svoje srce, sačuvao svoj jezik, vid i tijelo, i onome ko posti s uvjerenjem da je on istina, pokornost Uzvišenom i pobožno djelo koje će ga približiti njegovom Gospodaru, i nada se nagradi kod Allaha i ispunjenju lijepog obećanja spomenutog u hadisu, koji su zabilježili Buhari i Muslim od Ebu Hurejre, radijallahu anhu, a u kojem Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kaže: “Ko isposti ramazan, s vjerom u Allaha i nadajući se Njegovoj nagradi, bit će mu oprosteni prošli grijesi.” Prema mišljenju većine islamskih učenjaka, oprost spomenut u ovom hadisu odnosi se na male, a ne i na velike grijeh, za čiji je oprost potrebna iskrena tevba (pokajanje) i vraćanje uzurpiranih prava njihovim vlasnicima, jer su ti grijesi vezani za ljudske hakkove. Na to upućuju riječi Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem: “Pet dnevnih namaza, džuma do džume, ramazan do ramazana iskupljuju grijeh počinjene između njih, ako se budu izbjegavali veliki grijesi.” (Muslim)

Također, to je post u kojem su ispunjeni svi uvjeti – šartovi i obavezni dijelovi – vadžibi, ispoštovani adabi i pohvalne radnje, i tokom kojeg nije učinjeno ništa što ga kvari, pomućuje njegovu čistoću i umanjuje njegovu nagradu, i zbog kojeg će postać imati lijepu završnicu i obilnu nagradu od Gospodara i božanski blagoslov o kojem nas je obavijestio Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, riječima: “Kada nastupi ramazan, otvore se džennetske kapije, a zatvore džehennemske, i okuju se šejtani.” Najbolji način da se postigne ovakva završnica jeste slijeđenje Poslanikovog primjera u ramazanu, koliko god je to moguće, jer je njegova uputa, kao što kaže Ibn Kajjim, Allah mu se smilovao, “najpotpunija uputa, najlakša za duše i najefikasnija u ostvarenju cilja”. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, u ramazanu je praktikovao različite vrste ibadeta, kao što su sadaka, dobročinstvo, učenje Kur’ana, spominjanje Allaha, itikaf i druge, i sve te ibadete radio je kontinuirano tokom cijelog ramazana.

Imao je poseban odnos prema ibadetu u mjesecu ramazanu u odnosu na druge mjesece. Svake noći ramazana posjećivao ga je Džibirl i preslušavao ga je Kur'an, a kada god se sreo sa Džibrilom, alejhis-selam, bio je darežljiviji od blagog povjetarca, koji neprestano puše. O vjernici, oni koji slijede ovu uputu, idu ovim putem, na način i u formi kako je to Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, pojasnio, to su oni će čija radost biti velika i čija će sreća biti potpuna kada sretnu svoga Gospodara. Pravo je onoga ko je pripremio zemlju, odabrao najbolje sjeme i lijepo ga zasadio da se raduje žetvi kada dođe njeno vrijeme, a kako će se radovati i kako će biti sretan onaj ko nije pripremio zemlju i nije posijao sjeme? Bojte se Allaha, o ljudi, i radite ono što će vas voditi najpotpunijoj sreći i najvećoj radosti, lijepo i plemenito dočekajte i ispratite ramazan, onako kako to njemu priliči, potpuno posvećeni, i natječući se u činjenju dobrih djela, i tako pokažimo svome Gospodaru ono najbolje od nas, jer to je, tako mi Allaha, velika prilika i veliki uspjeh za onoga ko je iskoristi. Uzvišeni kaže: “U mjesecu ramazanu počelo je objavljivanje Kur'ana, koji je putokaz ljudima i jasan dokaz Pravoga puta i razlikovanja dobra od zla. Ko od vas u tom mjesecu bude kod kuće, neka ga u postu provede, a ko se razboli ili se na putu zadesi, neka isti broj dana naposti – Allah želi da vam olakša, a ne da poteškoće imate – da određeni broj dana ispunite, i da Allaha veličate zato što vam je ukazao na Pravi put, i da zahvalni budete.” (El-Bekara, 185)

O vjernici, učenje Kur'ana u ovom mjesecu, koji je odlikovan objavljivanjem Kur'ana, ima posebnu vrijednost, kao što na to upućuju mnogobrojni dokazi, od kojih su riječi Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem: “Ko prouči jedan harf iz Allahove Knjige, to će mu biti upisano kao jedno dobro djelo, a svako dobro djelo vrednuje se deseterostruko. Ne kažem da je ‘elif-lam-mim’ harf, nego je ‘elif’ harf, ‘lam’ je harf i ‘mim’ je harf” (Tirmizi, s vjerodostojnim lancem); i riječi Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem: “Učite Kur'an, jer će se on na Sudnjem danu zagovarati za one koji ga budu učili” (Muslim), i drugi hadisi. Kao što je preporučeno u ramazanu što više učiti Kur'an, isto tako preporučeno je razmišljati o njegovim veličanstvenim značenjima i plemenitim intencijama, a ono što će nam pomoći u tome jeste da Kur'an učimo

prisutnog srca, i da tako pokušamo proniknuti u suštinu onoga što učimo i uzeti pouku iz njegovih poruka, a to je moguće samo ukoliko budemo osjećali veličinu i svetost onoga što učimo i budemo svjesni da to nije ljudski govor nego govor Istinitog Boga i Gospodara dostojnog obožavanja, Kome nema ravnog ni sličnog, i Čijoj veličini i savršenstvu nema kraja, i ukoliko budemo učili Kur'an polahko i odmjereno, kako bismo mogli razumjeti ono što učimo, i davali svakom harfu i izrazu njegovo pravo. Svako ko cijeli ovaj mjesec bude pio s izvora časne Knjige, i učio je onako kako se treba učiti, smireno, ponizno i prisutnog srca, ispunit će svoje srce i dušu istinskom radošću, Kur'an će biti na njegovom jeziku, okitit će se njegovim manirima i ponašati u skladu sa njegovim pravilima. Adžuri, Allah mu se smilovao, kaže: “Kur'an je za svog učača poput ogledala, u kojem vidi ljepotu svakog svog dobrog djela i ružnoću svakog grijeha. Čuva se onoga što mu je njegov Gospodar zabranio, strahuje od Njegove kazne i teži i nada se Njegovom zadovoljstvu. Onaj ko tako uči Kur'an, njegovo učenje je istinsko, onakvo kakvo treba biti, njegova briga za Kur'an je istinska briga, i njemu je Kur'an svjedok, zagovornik, prijatelj i zaštita.

Bojte se Allaha, vjernici, i pristupite kur'anskoj gozbi u mjesecu Kur'ana, jer je završnica toga zadovoljstvo i ulazak u visoke džennete.

Allahovi robovi, sjećajte se uvijek da vam je Allah naredio da donosite salavate i selame na najbolje stvorenje, pa je rekao u najistinitijoj Knjizi i govoru: “Allah i meleki Njegovi blagosiljaju Vjerovjesnika. O vjernici, blagosiljajte ga i vi i šaljite mu pozdrav!” (El-Ahzab, 56)

Allah podario blagoslov meni i vama u časnom Kur'anu, i okoristio mene i vas njegovim ajetima i mudrom opomenom. Rekoh ovo i od Allaha Uzvišenog tražim oprost za sebe, vas i sve muslimane od svakog grijeha, a tražite i vi, On mnogo prašta i milostiv je.

